

บทที่ ๔

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนิสิตที่มีสัมฤทธิผลทางการ เรียนสูง กับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิผลทางการ เรียนต่ำ และนิสิตที่เลือกเรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ กับนิสิตที่เลือกเรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์

วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครูศาสตร์ ชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๑ จำนวน ๓๒๐ คน ซึ่งคัดเลือกมาจากนิสิต ชั้นปีที่ ๒ ทั้งหมด ๒๒๐ คน (เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณ ๔๔%) กลุ่มตัวอย่างดังกล่าว เป็นนิสิตที่มีความสัมฤทธิผลทางการ เรียนสูง ๒๐ คน ชาย ๘ คน หญิง ๑๒ คน เป็นนิสิตที่มีความสัมฤทธิผลทางการ เรียนต่ำ ๒๐ คน ชาย ๑๒ คน และหญิง ๘ คน เมื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ๓๒๐ คน ตามประเภทวิชาจะได้นิสิตที่เรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ ๘๒ คน เป็นชาย ๔๒ คน หญิง ๔๐ คน และได้นิสิตที่เรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์ ๒๐ คน เป็นชาย ๘ คน และหญิง ๑๒ คน สำหรับเกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยผลการสอบปลายปีของ บุคคลวิชาในปีการศึกษา ๒๕๑๐ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมฤทธิผลทางการ เรียนสูง มีคะแนน เฉลี่ยระหว่าง ๓.๕๐ - ๒.๕๐ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมฤทธิผลทางการ เรียนต่ำ มีคะแนน เฉลี่ยระหว่าง ๑.๕๐ - ๒.๐๐ สำหรับกลุ่มที่เรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ คือนิสิตที่เรียนวิชา เอกและวิชาโทในแขนงวิทยาศาสตร์ โคนก ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา คณิตศาสตร์ ส่วนกลุ่ม ที่เรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์ คือนิสิตเรียนวิชาเอกและวิชาโทในแขนงอักษรศาสตร์ โคนก

ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน และสังคมศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (The Adjective Check List) ของ Gough และ Helibrun ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

๒๒ ข้อและ คือ จำนวนคำคุณศัพท์ที่ตอบทั้งหมด (No Ckd) จำนวนคำคุณศัพท์ที่แสดง อภิพษะที่ (Fav) จำนวนคำคุณศัพท์ที่แสดงอภีพษะที่ไม่ดี (Unfav). ความเชื่อมั่นในตนเอง (S - Cfd) การบังคับควบคุมตนเอง (E - Cn) การไม่อยู่นิ่ง (Lab) การปรับตัวของบุคคล (Per Adj) ความขี้ดขี้อาย (Ach) การมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dom) ความอดทน (End) ความเป็นระเบียบ (Ord) ความต้องการเข้าใจตนเองและคนอื่น (Inc) การให้ความช่วยเหลือ (Hur) การผูกไมตรี (Aff) การคนตลกตลก (Het) การแสดงออก (Exp) การพึ่งตนเอง (Aut) ความก้าวร้าว (Agg) ความเปลี่ยนแปลง (Cha) การขอความช่วยเหลือ (Sue) การยอมรับโทษ (Aba) และการยกย่องผู้อื่น (Def) จากการศึกษาความเชื่อถือใจของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (The Adjective Check List) ได้กล่าวไว้เรื่องใจของแบบสอบถาม .๒๒

วิธีการทางสถิติ ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองระหว่างกลุ่มที่มี ๕ ภูมิภาคของทางการ เรียงสูงถึงกลุ่มที่มี ๕ ภูมิภาคของทางการ เรียงต่ำ และกลุ่มที่เรียนวิชาประเภท วิทยาศาสตร์กับกลุ่มที่เรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์ ใช้ t - test

ขอขอบคุณการวิจัย

ตัวบ่งประชากร เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๑ เท่านั้น

ผลการวิจัย

๑. กลุ่มที่มี ๕ ภูมิภาคของทางการ เรียงสูงถึงกลุ่มที่มี ๕ ภูมิภาคของทางการ เรียงต่ำ มี ๑๑

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใน ๒๒ ลักษณะ คือ จำนวนคำคุณศัพท์ที่ตอบทั้งหมด จำนวนคำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะที่ดี จำนวนคำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะที่ไม่ดี ความเชื่อมั่นในตนเอง การบังคับควบคุมตนเอง การไม่ยั้ง การปรับตัวของบุคคล ความสัมฤทธิ์ผล การมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความอศน ความเป็นระเบียบ ความคงการ เข้าใจตนเองและคนอื่น การให้ความช่วยเหลือ การผูกไมตรี การคบคนต่างเพศ การ แสวงออก การทิ้งตนเอง ความก้าวร้าว ความเปลี่ยนแปลง การขอความช่วยเหลือ การยอมรับโทษ และภาพลักษณ์ของผู้อื่น

กลุ่มที่เข้มงวดที่สุดทางการ เรียนสูงกับกลุ่มที่สัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนต่ำ มีแนวโน้มที่จะไล่คะแนนสูงในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลักษณะต่อไปนี้คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง การ บังคับควบคุมตนเอง การไม่ยั้ง การปรับตัวของบุคคล ความสัมฤทธิ์ผล การมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความอศน ความเป็นระเบียบ ความคงการ เข้าใจพฤติกรรมตนเองและคนอื่น การให้ความช่วยเหลือ การผูกไมตรี การคบคนต่างเพศ การแสวงออก การทิ้งตนเอง ความเปลี่ยนแปลง และมีแนวโน้มที่จะไล่คะแนนต่ำในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลักษณะต่อไปนี้ คือ จำนวนคำคุณศัพท์ที่ตอบทั้งหมด จำนวนคำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะที่ดี จำนวนคำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะที่ไม่ดี ความก้าวร้าว การขอความช่วยเหลือ การยอมรับโทษ การยกย่องผู้อื่น

๒. กลุ่มที่เลือกเรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์กับกลุ่มที่เลือกวิชาประเภทอักษรศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ ในลักษณะเกี่ยวกับจำนวนคำคุณศัพท์ที่ตอบทั้งหมด ซึ่งแสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีแนวโน้มที่จะเป็นคนใจเย็นจริงจัง วัติวัตระวังในการแก้ปัญหา บางครั้งไม่ยอมสู้ชิงกับใคร มักจะชอบคิดสิ่งใหม่ ๆ แต่ไม่ค่อยจะไต่ ฟ้าไขสำเร็จ มีลักษณะที่กล่าวนี้แตกต่างกันในระดับ (degree) ของความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ในลักษณะนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕

กลุ่มที่เรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์กับกลุ่มที่เรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์ มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในลักษณะเหล่านี้คือ จำนวนคำ คุณศัพท์ที่แสดง ลักษณะที่ดี จำนวนคำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะที่ไม่ดี ความเชื่อมั่นในตนเอง การ

บังคับควบคุมตนเอง การไม่ยุ่ง การปรับตัวของบุคคล ความซึมดุษิยต การมีอำนาจ
 เหนือผู้อื่น ความอดทน ความเป็นระเบียบ ความต้องการเข้าใจตนเองและคนอื่น การ
 ให้ความช่วยเหลือ การผูกไมตรี การคบคนต่างเพศ การแสดงออก การพึ่งตนเอง ความ
 ก้าวร้าว ความเปลี่ยนแปลง การขอความช่วยเหลือ การยอมรับโทษ และการยกย่องผู้อื่น

ทั้งสองกลุ่มมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนสูงในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองลักษณะต่อไปนี้
 คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง การบังคับควบคุมตนเอง การไม่ยุ่ง การปรับตัวของบุคคล
 ความซึมดุษิยต การมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความอดทน ความเป็นระเบียบ ความต้องการ
 เข้าใจพฤติกรรมของตนเอง และคนอื่น การให้ความช่วยเหลือ การผูกไมตรี การคบคน
 ต่างเพศ การแสดงออก การพึ่งตนเอง ความเปลี่ยนแปลง และมีแนวโน้มที่จะได้คะแนน
 ต่ำในความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองลักษณะต่อไปนี้คือ จำนวนคำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะที่ จำนวน
 คำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะที่ไม่ดี ความก้าวร้าว การขอความช่วยเหลือ การยอมรับโทษ การ
 ยกย่องผู้อื่น

ข้อสรุป

จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ๒๒ ลักษณะ (โดยใช้แบบสอบถาม
 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง : The Adjective Check List ของ Gough และ
 Heilbrun) : ของกลุ่มที่มีซึมดุษิยตทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีซึมดุษิยตทางการเรียนต่ำ
 และกลุ่มที่เรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ กับกลุ่มที่เรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์ แสดงว่า ความ
 คิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ๒๒ ลักษณะ ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ไม่ใช่เป็นเครื่องบ่งชี้
 นหรือทำนายซึมดุษิยตทางการเรียนสูงหรือต่ำ และการเลือกเรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์หรือ
 อักษรศาสตร์ นอกจากความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในลักษณะจำนวนคำคุณศัพท์ทั้งหมด
 (No ๕๕) ของกลุ่มที่เรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ กับกลุ่มที่เรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์ :

โดยสรุปดังกล่าว อาจเนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้ คือ

๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (The Adjective Check List) ไม่สามารถจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ และกลุ่มที่เรียนวิชาประเภทวิทยาศาสตร์ กับกลุ่มที่เรียนวิชาประเภทอักษรศาสตร์ได้

๒. คะแนนเฉลี่ยผลการสอบปลายปี ที่นำมาเป็นเกณฑ์แบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ออกเป็นกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ อาจจะยังไม่เป็นเครื่องชี้วัดที่ชัดเจนในการบอกระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

๓. การเรียนการสอนของไทยที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ค่อนข้างจะเป็นการบังคับเลือก (forced choice) มากกว่าที่จะให้ผู้เรียนมีสิทธิเลือกอย่างเสรี (free choice) ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ อาจจะได้เลือกเรียนตามความชอบ ความสนใจ ความสามารถที่แท้จริง หรือตามบุคลิกภาพ (Type of personality) ของตน ไม่ได้สำรวจความรู้สึกรักหรือความชอบที่แท้จริง หรือหลักการแนะนำทางการศึกษาที่ถูกต้องก็เป็นได้

ข้อเสนอแนะ

๑. กลุ่มตัวอย่างประชากร ควรจะมีมากและกว้างขวางกว่าการวิจัยครั้งนี้

๒. การแบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากร ออกเป็นกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ นอกจากจะใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยแล้ว ควรคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว จำนวนพี่น้อง เป็นต้น

๓. การเก็บแบบเพื่อศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง อาจจะศึกษาจากบุคคลในอาชีพต่าง ๆ เช่น ครู แพทย์ วิศวกร สถาปนิก ฯ หรืออาจจะศึกษา

จากเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม เช่น บูดาวญาร เด็กที่ถูกทอดทิ้งได้รับการเลี้ยงดูอยู่ในสถานต่าง ๆ เช่น บ้านราชวิถี บ้านเมกตา ฯ หรืออาจศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของคนร่าที่อยู่ตามบ้านเปรียบเทียบกับคนร่าที่อยู่ในนิคมสงเคราะห์คนร่า บางคน

๔. เครื่องมือที่ใช้วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองอาจจะมีมากกว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อจะได้สนับสนุนกันและกัน แสวงหาแนวโน้มของความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในค่านิยม ๆ กันยิ่งขึ้น